

120

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1949 r.

w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje wysokość świadczeń rentowych:

- 1) przewidzianych w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami, nie wyłączając świadczeń określonych w art. 300, 301, 302, 303, 304 ust. 3 i 311 ust. 2 tej ustawy,
- 2) przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) z późniejszymi zmianami, nie wyłączając świadczeń określonych w art. 160 i 161 tego rozporządzenia i
- 3) przyznanych na podstawie przepisów, które stosowane były na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 2. 1. Świadczenia rentowe z tytułu ubezpieczeń emerytalnych osób, które po oswobodzeniu poszczególnych obszarów Państwa nie wykonywały przynajmniej przez 18 miesięcy pracy, uzasadniającej obowiązek ubezpieczenia, wynoszą miesięcznie:

renta ubezpieczonego	3.000 zł,
renta wdowia	2.100 zł.

2. Zaopatrzenia przewidziane w art. 302 i 303 ustawy o ubezpieczeniu społecznym lub w art. 160 i 161 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, wypłacane są w takiej samej wysokości, jak renty, wymienione w ust. 1.

§ 3. 1. Świadczenia z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych z tytułu wypadków, które nastąpiły przed oswobodzeniem poszczególnych obszarów Państwa wynoszą miesięcznie:

pełna renta ubezpieczonego	5.400 zł,
renta wdowia	2.400 zł.

2. Renta dalszej rodziny wynosi bez względu na liczbę uprawnionych do niej osób — 1.650 zł miesięcznie oraz dodatek w wysokości 750 zł na każdego uprawnionego.

3. Łączna suma renty wdowiej i renty dalszej rodziny nie może przekraczać wysokości pełnej renty ubezpieczonego.

4. Świadczenia z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych drobnych producentów rolnych wypłacane są w wysokości określonej w ust. 1—3, niezależnie od daty wypadku.

§ 4. Świadczenia z ubezpieczeń emerytalnych osób, które po oswobodzeniu poszczególnych obszarów Państwa wykonywały przynajmniej przez 18 miesięcy pracę, uzasadniającą obowiązek ubezpieczenia, wymierzone są na podstawie ich przeciętnego zarobku z ostatnich 6 miesięcy według następującej tabeli:

Grupa zarobkowa	Przeciętny zarobek miesięczny zł	Renta inwalidzka zł	Renta wdowia zł
I	mniej niż	8.000	3.200.—
II	od 8.000 do	11.000	3.600.—
III	„ 11.000 „	14.000	4.000.—
IV	„ 14.000 „	17.000	4.400.—
V	„ 17.000 „	20.000	4.800.—
VI	„ 20.000 „	23.000	5.200.—
VII	„ 23.000 „	26.000	5.600.—
VIII	„ 26.000 i więcej		6.000.—

§ 5. Renty w wysokości, ustalonej w § 2, wypłacane osobom, które wskutek wykonywania pracy po ich przyznaniu spełnią warunek, przewidziany w § 4, będą przeliczone stosownie do przepisów §§ 4 i 7 począwszy od miesiąca następującego po zaprzestaniu zatrudnie-

nia. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio przy wymiarze renty wdowiej w razie śmierci rencisty przed przeliczeniem renty.

§ 6. 1. Świadczenia z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych z tytułu wypad-

ków, które nastąpiły po oswobodzeniu poszczególnych obszarów Państwa, wymierzane są na podstawie przeciętnego zarobku z ostatnich 6 miesięcy według następującej tabeli:

Grupa zarobkowa	Przeciętny zarobek miesięczny zł	Renta wypadkowa pełna zł	Renta wdowia zł
I	mniej niż 8.000	6.000.—	2.800.—
II	od 8.000 do 11.000	6.300.—	3.100.—
III	„ 11.000 „ 14.000	6.750.—	3.400.—
IV	„ 14.000 „ 17.000	7.200.—	3.750.—
V	„ 17.000 „ 20.000	8.100.—	4.100.—
VI	„ 20.000 „ 23.000	9.000.—	4.500.—
VII	„ 23.000 „ 26.000	10.000.—	5.000.—

2. Dla osób, których przeciętny zarobek z ostatnich 6 miesięcy wynosi więcej niż 26.000 zł, pełna renta wypadkowa ubezpieczonego wynosi 40%, a renta wdowia 20% tego zarobku.

3. Renta dalszej rodziny równa się rencie wdowiej, jeżeli jest tylko jedna osoba uprawniona; przy większej liczbie osób uprawnionych kwota ta wzrasta o 25% na każdą następną osobę.

4. Łączna suma renty wdowiej i renty dalszej rodziny nie może przekraczać wysokości pełnej renty ubezpieczonego.

§ 7. W stosunku do osób, których 6-miesięczny okres zatrudnienia przypada całkowicie lub częściowo przed dniem 1 stycznia 1949 r., nastąpi przeliczenie zarobków z tego okresu przed zaliczeniem tych osób do właściwych grup zarobkowych. Przeliczenia tego dokona Zakład Ubezpieczeń Społecznych na zasadach ustalonych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Komisją Centralną Związków Zawodowych.

§ 8. Wysokość renty ubezpieczonego, renty wdowiej oraz renty sieroczej i wszelkich dodatków dla osób, objętych art. 38a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, wynosi 1/5 wysokości odpowiednich świadczeń, określonej niniejszym rozporządzeniem.

§ 9. Dodatek dla bezradnych wynosi 50% renty.

§ 10. 1. Renty sieroce i dodatki na dzieci wynoszą:
na pierwsze dziecko 650 zł,
na drugie dziecko 800 zł,
na trzecie i każde następne dziecko 1.000 zł.

2. Na sierotę zupełną lub grono sierot zupełnych wypłaca się ponadto kwotę wspólną, która wynosi w ubezpieczeniu emerytalnym 1.350 zł, a w ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych 1.650 zł.

§ 11. Zasiłek pogrzebowy wynosi: w razie śmierci osoby, pobierającej rentę (zaopatrzenie) ubezpieczonego lub rentę (zaopatrzenie) wdowią, trzykrotną sumę miesięcznej renty, a w razie śmierci sieroty otrzymującej rentę (zaopatrzenie) albo członka rodziny rencisty — 6.000 zł.

§ 12. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1947 r. o tymczasowym ustaleniu wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 213).

§ 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 14. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

2. Wysokość świadczeń, określona rozporządzeniem niniejszym, ma zastosowanie do świadczeń rentowych od najbliższego terminu płatności, przypadającego po dniu 31 grudnia 1943 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej: K. Rusinek